

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové, ve věci

žalobce: **Město Jičín**
Žižkovo náměstí 18, Jičín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 14. 11. 2017 se žalobce domáhal ochrany proti nezákonnému pokynu správního orgánu dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), který měl spočívat v opatření (pokynu, přípisu) žalovaného ze dne 19. 9. 2017, č. j.: KUKHK-29614/MJ/2017-2, označeného jako „*Vrácení odvolání k přímému rozhodnutí*“, jímž byla vrácena Městskému úřadu Jičín odvolání proti dále uvedených platebním výměrům s tím, aby ten o nich rozhodl sám. Žalobu odůvodnil následujícím způsobem.

I.

Obsah žaloby

2. Město Jičín má dlouhodobě zaveden místní poplatek za užívání veřejného prostranství. V roce 2003 byla vydána obecně závazná vyhláška (dále jen „OZV“) č. 11/2003, ve znění OZV č. 12/2003, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, která neobsahovala osvobození pro uživatele, kteří mají nějaký vztah k městu. Toto bylo do vyhlášky zakomponováno v roce 2007 OZV č. 7/2007, a to i v souvislosti s nálezy Ústavního soudu.
3. Město nemělo a nemá v úmyslu zpoplatňovat subjekty užívající veřejné prostranství dvakrát, tj. na základě výběru místního poplatku a na základě občanskoprávního vztahu. Právě při zavádění osvobození v roce 2007 město mělo informace, že existují osoby, které mají pronajaty nemovitosti, které jsou současně i veřejným prostranstvím a za které platí nájemné. Proto zavedlo osvobození dnes dle OZV č. 10/2010, ve znění č. 2/2011.... písm. f), a to pro uživatele veřejného prostranství, kteří mají na užívání veřejného prostranství smluvní vztah s městem. Tato obecně závazná vyhláška byla Ministerstvem vnitra v souladu s ust. § 12 odst. 6 zákona č. 128/2000 S., o obcích, posouzena a shledána v souladu se zákonem.
4. Dne 2. 6. 2017 vydal Městský úřad Jičín, odbor dopravy (dále jen správce daně) na základě žádosti obchodní společnosti Jičínská stavební s. r. o., IČ 251 46 785, Jičín, platební výměr č. j. DOP/2017/14974/Rih, za zábor místní komunikace v rozsahu 72 m² v celkové výši 30.744,--Kč v období od 4. 6. 2017 do 3. 8. 2017 na akci: „*Novostavba BD na pozemích č. 244/3, 244/7 v k.ú. Jičín*“.
5. Dne 5. 6. 2017 vydal Městský úřad Jičín, odbor dopravy (dále jen správce daně) na základě žádosti obchodní společnosti Jičínská stavební s. r. o., IČ 251 46 785, Jičín, platební výměr č. j. DOP/2017/14975/Rih, za zábor místní komunikace v rozsahu 20 m² v celkové výši 23.000,--Kč v období od 9. 5. 2017 do 31. 8. 2017 na akci „*Novostavba BD na pozemcích č. 244/3, 244/7 v k.ú. Jičín*“.
6. Platební výměry byly napadeny včasnými odvoláními obchodní společnosti Jičínská stavební s. r. o., IČ 251 46 785, Jičín, ze dne 7. 6. 2017, neboť se uvedená společnost domnívá, že s ohledem na uzavřenou dohodu o závazku provést výstavbu zpevněné plochy, je osvobozena od úhrady místního poplatku. Přípisem žalovaného ze dne 19. 9. 2017 byla vrácena odvolání k přímému rozhodnutí správci daně prvního stupně dle ust. § 116 odst. 3 daňového řádu s tím, že je povinen zrušit v rámci autoremedury výše zmíněné platební výměry a zastavit odvolací řízení s odůvodněním, že dle OZV je dáno osvobození, protože mezi městem a stavebníkem byla uzavřena smlouva, a že v OZV není zcela jednoznačně konkretizováno, jakým způsobem bude smluvní vztah mezi oběma subjekty upraven.
7. Žalobce se neztotožnil s rozhodnutím žalovaného a shledává postup žalovaného v rozporu se zákonem ze dvou důvodů:
 1. Vrácení odvolání dle § 116 odst. 3 daňového řádu je možné pouze při procesních pochybeních.
 2. Věcné posouzení odvolání je v rozporu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích.
8. Žalobce se domnívá, v kontextu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. Afs 28/201725, že žalovaný neměl postupovat dle uvedeného § 116 odst. 3 daňového řádu, nýbrž že měl rozhodnout dle jeho § 116 odst. 1. Tedy buď měl napadené platební

výměry změnit nebo zrušit a zastavit řízení nebo odvolání zamítnout a napadená rozhodnutí potvrdit, neboť se nejedná o procesní pochybení, ale o meritorní rozhodnutí o tom, zda povinnost uhradit místní poplatek je osvobozena na základě dohody o závazku provést výstavbu zpevněné plochy.

9. Žalobce je vlastníkem větší části veřejných prostranství, která sousedí s nemovitostmi ve vlastnictví právnických a fyzických osob. Při jejich činnostech, zejména stavebních, někdy dochází k potřebě součinnosti těchto osob s městem (např. při zateplování objektu, při napojení na jejich nemovitost, při výstavbě přípojek atd.). V těchto případech, kdy je takový zásah do vlastnictví města minimální, jsou městem uzavírány dohody o právu provést stavbu dle stavebního zákona, nehovoří se o užívání. V těchto smlouvách je sjednáván způsob provedení tohoto práva, včetně např. technických podmínek. Smlouvy o právu provést stavbu s ohledem na rozsah a na skutečnost, že pokud bude osoba užívat veřejné prostranství (při provádění samotných stavebních prací), bude jí vyměřen místní poplatek podle druhu činnosti, nejsou zpoplatněny.
10. Jestliže v OZV je stanoveno, že jsou osvobozeni uživatelé, kteří mají na užívání veřejného prostranství smluvní vztah, je třeba vycházet z právní úpravy stanovené v zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), a zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, kde užívání může být buď úplatné nebo bezúplatné, tj. nájem nebo výpůjčka. V těchto případech však zákon o obcích ukládá městu povinnost dle ust. § 39 zákona o obcích zveřejnit takový záměr na úřední desce. Pokud město záměr nezveřejní, je právní jednání neplatné a soud k tomu přihlédne i bez návrhu. Smlouvy o právu provést stavbu jsou schvalovány radou města a ani v jednom případě nebyl zveřejněn záměr.
11. Pokud by se žalobce ztotožnil se žalovaným a obsahově posoudil smlouvu o právu provést stavbu jako užívací vztah, pak by musel prohlásit všechny uzavřené smlouvy o právu provést stavbu jako absolutně neplatné, tj. neplatné od počátku ve smyslu výše uvedených ustanovení zákona o obcích. Pak by však ani dotčený poplatník neměl smlouvu o právu provést stavbu a nemohl by uplatnit osvobození.
12. Žalobce uzavřel žalobu s tím, že je postupem žalovaného krácen na svých právech, zejména na výkonu samosprávy, kdy vydal v souladu se zákonem o obcích obecně závaznou vyhlášku, kterou zavedl místní poplatek za užívání veřejného prostranství, který dlouhodobě vybírá a v důsledku postupu žalovaného by jednak musel změnit svoji praxi a zejména by byl povinen vrátit v řádech statisíců finanční prostředky, které k dnešnímu dni vybral. Z tohoto důvodu se domnívá, že je oprávněn ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. podat tuto žalobu.
13. S ohledem na skutečnost, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve smyslu § 116 daňového řádu, nemohl využít podání žaloby proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení o vyměření místního poplatku ani odvolacího řízení účastníkem a tudíž nemohl uplatnit jiné právní prostředky. Žalobou se žalobce domáhá rozhodnutí o nezákonnosti postupu žalovaného, a to v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 60/2015-25. Navrhoval, aby krajský soud na základě shora uvedených skutečností určil postup žalovaného za nezákonný.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 15. 12. 2017. Poté, co v něm shrnul obsah žaloby, uvedl, že žalobce není aktivně legitimován k jejímu podání. Žalobce (město Jičín) totiž v předcházejícím řízení nemohl být úkonem správního orgánu nikterak zkrácen na svých právech, neboť žalobcova subjektivní práva či povinnosti, jež by vyplývala z práva hmotného, v tomto řízení zakládána, měněna, rušena a ani závazně určována nebyla a žalobci v tomto řízení nebyly ukládány ani žádné povinnosti. Žalobce v tomto řízení nevystupoval ani jako účastník řízení, a ani v pozici prvoinstančního správce poplatku.
15. Žalovaný v odvolacím řízení shledal, že správce poplatku nesprávně aplikoval ust. čl. 8 písm. f) Obecně závazné vyhlášky města Jičín č. 2/2011, kterou se mění a doplňuje Obecně závazná vyhláška Města Jičín č. 10/2010 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství (dále jen „OZV“), podle něhož jsou od poplatku za užívání veřejného prostranství mimo jiné osvobozeni uživatelé veřejného prostranství, kteří mají na užívání veřejného prostranství smluvní vztah s městem Jičín nebo jeho organizací, která má majetek ve správě. V OZV není jednoznačně určeno, jakým způsobem má být smluvní vztah mezi oběma subjekty upraven.
16. V samotné Smlouvě o právu provést stavbu je v čl. IV odst. 1 uvedeno: „*Smluvní strany výslovně souhlasí s tím, aby tato smlouva byla uvedena v přehledu nazvaném Smlouvy vedené městem Jičín (...)*“, Již na základě uvedeného lze dovodit, že se jedná o smluvní vztah s městem Jičín bez ohledu na skutečnost, zda měl být záměr provést stavbu zveřejněn v souladu s ust. § 39 zákona o obcích. Argument žalobce, že smluvní vztah k uplatnění nároku na osvobození může být pouze takový, který je jako smluvní typ zákonem výslovně definován v souvislosti s povinností zveřejnit záměr při nakládání s nemovitou věcí, nemůže z povahy smlouvy o právu provést stavbu, resp. dohody o závazku provést výstavbu, obstát; právo provést stavbu předpokládá vlastní realizaci a tím i faktické užívání pozemků.
17. K argumentu, že dle pokynu žalovaného by docházelo (zpětně) k neoprávněnému vybírání místního poplatku a žalobce by byl povinen vrátit vybrané finanční prostředky v rádech statisíců, žalovaný uvedl, že nemůže rozhodovat s přihlédnutím k těmto okolnostem v rozporu s obecně závaznou vyhláškou. A dodal, že žalobce podal dne 9. 10. 2017 podnět k přezkoumání postupu žalovaného dle ustanovení § 121 daňového řádu a ačkoliv má za to, že tento mimořádný opravný prostředek lze využít pouze proti rozhodnutí, postoupil podnět dle s ust. § 122 daňového řádu dne 31. 10. 2017 nadřízenému orgánu, kterým je Ministerstvo financí ČR. Ke dni podání vyjádření k žalobě jej Ministerstvo financí ještě nevyřídilo. Žalovaný pokračoval s tím, že:
„Žalovaný k podané žalobě dále uvádí, že v souladu s ust. § 15 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je působnost stanovená obecnímu úřadu výkonem přenesené působnosti, tzn., že úřední osoby zúčastněné na správě daní jsou vázány zásadou neveřejnosti poplatkového řízení, s kterou úzce souvisí i další zákonná zásada mlčenlivosti, která stanoví, že jakékoliv osoby, s výjimkou daňových subjektů v poplatkovém řízení, jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všem, co se v řízení nebo v souvislosti s ním dozvěděly. Dle ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, má člen zastupitelstva obce při výkonu své funkce právo požadovat od zaměstnanců obce zařazených do obecního úřadu pouze informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce. Obec a její zastupitelé by byli oprávněni projednávat předmětné poplatkové řízení a k sepsání žaloby proti žalovanému pouze v tom případě, že by poplatkový subjekt žalobce zprostil povinnosti mlčenlivosti, či by jeho žádosti byly adresovány přímo

obci. Neboť spisový materiál žádné zproštění mlčenlivosti neobsahuje, žalovaný má za to, že ze strany správce poplatku došlo k porušení těchto základních zásad a bude zvažovat, zda nepřistoupí v souladu s ust. § 246 daňového řádu k uložení pokuty za tento přestupek.“

18. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhoval, aby byla žaloba zamítnuta z důvodu nedostatku aktivní legitimace k podání žaloby na straně žalobce.

III.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

19. Žalobce podal v dané věci žalobu podle § 82 s.ř.s., podle kterého *„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“* Krajský soud ji projednal bez nařízení jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., když k takovému postupu udělili účastníci řízení výslovný souhlas. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům. Aktivně legitimována k podání žaloby podle § 82 s.ř.s. je s ohledem na jeho znění osoba, která tvrdí, že byla zkrácena na svých veřejných subjektivních právech ve smyslu § 2 s.ř.s. jednáním správního orgánu, které není rozhodnutím a je zaměřeno přímo proti ní. V přezkoumávané věci není pochyb o tom, že žalobce byl v době podání žaloby k jejímu podání aktivně legitimován. Tvrdil v ní totiž porušení svých veřejných subjektivních práv v důsledku úkonu žalovaného ze dne 19. 9. 2017, č. j.: KUKHK-29614/MJ/2017-2, označeného jako *„Vrácení odvolání k přímému rozhodnutí“*, kterým byla Městskému úřadu Jičín vrácena odvolání proti výše zmíněným platebním výměrům s tím, aby o nich rozhodl sám. Postavení žalobce jako osoby aktivně legitimované k podání žaloby je tak dáno jeho tvrzením.

20. Nejvyšší správní soud uvedl k problematice aktivní žalobní legitimace v rozsudku ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, následující:

„Stěžovatel se jako žalobce v řízení před městským soudem domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil Nejvyššímu kontrolnímu úřadu povinnost zdržet se nezákonného zásahu do jeho práv spočívajícího v kontrole činnosti likvidátora fondu (tj. jeho osoby). Ze žalobního petitu je tedy zřejmé, že se stěžovatel žalobou dle ust. § 82 a násl. s.ř.s. domáhal ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Soudní řád správní váže možnost úspěšného uplatnění této žaloby na splnění několika podmínek. Shodně jako v jiných typech řízení soud nejprve zkoumá dodržení tzv. podmínek řízení, jejichž splnění je předpokladem pro možnost meritorního rozhodování soudu.

Součástí množiny podmínek řízení jsou i podmínky na straně účastníků řízení, z nichž je s ohledem na předmětnou věc třeba nejprve poukázat na tzv. aktivní žalobní legitimaci, tj. na možnost subjektu práva být žalobcem v tomto typu řízení. Odpověď na otázku, komu aktivní legitimace v daném případě svědčí, dává sám soudní řád správní v ust. § 82, když stanoví, že každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoliv skutečnost, zda k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo.“

21. Jinými slovy, procesní legitimace se nezakládá zkrácením na právech, nýbrž tvrzením o tom, že k jejich zkrácení došlo. Závěr o tom, zda žalobce skutečně byl či nebyl zkrácen,

je již závěrem o legitimaci věcné, a je již určující pro úspěšnost či neúspěšnost žaloby. Žalobce podle svého rovněž vyčerpal možnost nápravy v žalobě popsaného stavu jinými právními prostředky, když se v dané věci obrátil na Ministerstvo financí a žalobu podal ve lhůtě do dvou měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o nezákonném zásahu, tedy včas (žaloba byla podána dne 14. 11. 2017, ke vrácení odvolání Městskému úřadu Jičín k přímému rozhodnutí došlo dne 19. 9. 2017).

22. Za tohoto stavu přistoupil krajský soud ke zkoumání toho, zda žalobcem tvrzený nezákonný zásah - pokyn vůbec splňuje jeho definiční znaky, jak jsou uvedeny v § 82 s. ř. s., neboť není možno se domáhat ochrany před jakýmkoliv zásahem, ale pouze před takovým, který, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS, kumulativně splňuje následující podmínky (dále citace z uvedeného rozsudku):

„Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. "zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Prvotně jsou soudy ve správním soudnictví povinny zkoumat splnění podmínky č. 4, tedy existenci zásahu, neboť jak již bylo řečeno výše, neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. Ostatní definiční znaky zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (ust. § 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.).“

23. Předně třeba konstatovat, že ochrana před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu byla v soudním řádu správním formulována jen jako subsidiární, proto v případě, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, je žaloba proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu nepřipustná (viz § 85 s.ř.s.). V přezkoumávané věci vyvolal nelibost žalobce postup žalovaného v průběhu daňového řízení, když ten jako odvolací orgán shledal důvod k postupu dle § 116 odst. 3 daňového řádu. Zjistil totiž, že „u správce daně prvního stupně byly splněny podmínky pro postup dle ust. § 113 odst. 1 daňového řádu, dle kterého správce poplatku v rámci autoremedury vyhoví odvolání v plném rozsahu a zruší platební výměry a zároveň tímto úkonem zastaví odvolací řízení.“ Právě z tohoto důvodu žalovaný vrátil odvolání obchodní společnosti Jičínská stavební s. r. o., proti rozhodnutím Městského úřadu Jičín (platebním výměrům) ze dne 2. 6. 2017, čj. DOP/2017/14974/Rih, a ze dne 5. 6. 2017, čj. DOP/2017/14975/Rih, Městskému úřadu Jičín k rozhodnutí o nich. Třeba zároveň obiter dictum dodat, že Městský úřad Jičín se uvedeným opatřením žalovaného řídil, byv zavázán jeho právním názorem (viz § 116 odst. 3 daňového řádu) a oba platební výměry rozhodnutími ze dne 8. 11. 2017, č. 219/2017 a č.216/2017, zrušil.
24. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce město Jičín nebylo účastníkem daného správního řízení a že ze zmíněných platebních výměrů mu nevyplývaly ani žádné povinnosti či práva. Nelze tak vůbec mluvit o tom, že by jimi byl žalobce přímo zkrácen na svých právech, a to ani v případě jejich zrušení. Vpředu zmíněné opatření žalovaného ze dne 19. 9. 2017, vydané postupem dle § 116 odst. 3 daňového řádu, pak nebylo směřováno vůči žalobci, nýbrž v souladu s uvedeným zákonným ustanovením prvoinstančnímu

správnímú orgánu. Nebylo tak vůbec zaměřeno proti žalobci a v ničem jej také neomezovalo, resp. jeho možné chování nekorigovalo. Vrácení odvolání podle § 116 odst. 3 daňového řádu bylo ze strany odvolacího orgánu (žalovaného) zcela legálním postupem, na základě něhož byl prvoinstanční správní orgán povinen postupovat podle § 113 odst. 1 daňového řádu. Zákonost rozhodnutí jím poté vydaného bylo přitom možno znovu přezkoumat postupem dle § 121 daňového řádu. Z výše uvedených důvodů však nikoliv z podnětu žalobce. Pokud se pak žalobce dovolával v souvislosti se svojí tvrzenou aktivní legitimací k podání dané žaloby rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 60/2016, třeba konstatovat, že nepřipadně. V něm je totiž řešena otázka nepřipustnosti žaloby podle § 85 s.ř.s v souvislosti s nevyužitím jiných právních prostředků ochrany. O takový případ však v přezkoumávané věci nejde. Jak již vpředu totiž rozvedeno, žalobce vydává za nezákonný zásah vůči své osobě opatření správního orgánu, které se ho přímo vůbec nedotýká, a proto se ani o nezákonný zásah vůči němu jednat nemůže. Krom toho zůstal žalobce u pouhého odkazu na uvedený rozsudek, aniž by jeho obsahem poměřoval přezkoumávanou věc. Opodstatněnou není ani námitka, podle které lze postupovat podle § 116 odst. 3 daňového řádu pouze při procesních pochybeních. Nic takového totiž z uvedeného ustanovení neplyne. Postupem žalovaného nemohlo být a také nebylo kráceno ani právo žalobce na samosprávu, když pokyn žalovaného do platnosti a účinnosti předmětné OZV vůbec nezasahuje. Týká se pouze její aplikace ve dvou konkrétních věcech a bude tak na žalobci samotném, aby znění OZV upravil tak, aby k podobným případům nedocházelo. K tomu mu dává právo na samosprávu dostatečný prostor.

25. Na základě uvedených skutečností tedy dospěl krajský soud k závěru, že v namítaném případě se o nezákonný zásah, pokyn nebo donucení ve směru k žalobci nejednalo a vzhledem k tomu krajský soud žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Výrok o nákladech řízení

26. Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Krajský soud však nezjistil, že by žalovanému nějaké náklady řízení před krajským soudem vznikly. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 27. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu